Желан, жна, о — и (чт) от желаѣ: желанные гости.

Желателѣ (чт), който желае що-годѣ.

Желателен, тна, о — и (чт) 1) стар. който има желание. 2) нов. който то се желае.

Желательно нар. със желание, с'ревность, с'присърце.

Желательно, като дъзвич гла трѣба да се желае, желаемое.

Желаѣ. гл. дл. 1) искам, стрѣмя се да получя и що: желаѣ да се видя с'него, желаѣ да му говоря. 2) поздравленье, желаѣ ви здравие и благополучие

Желва (тта) 1) отич. от родѣт на оойкитѣ, в. дѣтел, кълвач.

2) в. желка. (стар. черк. Земаше за костена граба, полово забрадъ. Осия 12; 11. (хаково)

Желка (тта) костенурка, костена граба (Чирп) Сторили ѝ кало на желка трѣв враѣ. Посл. Желкитѣ тенагорвет. м. 27. 2) граба, болвеч в'гърлото. Тане сум ти майка, тиуку сум ти желка, желка во гърло. м. 266.

Желка (тта) сврата котрива от желе — жилне. (Достат)

Жело (тто) от старото жало, в. жило (Достат, Дъбница)

Желувитен, чна, о — и (чт) желани, желаѣен. Желувитен ходъ м. 136 = 32

Желудник (чт) н. д. търбух, стомах, корем.

Желтичек, чка, о, — и (чт)

Желтурка (тта) танко възчито тенка.

Желтеничав, а, о, — и (чт)

Желтеница (тта) жълтата болест. Стр. чер. Лев. 26, 16. ново: треска.

Желтурник (чт) за човек жълт, Велен.

Желѣзар (чт) който работи и търгува с'желѣзни сѣчива

Желтица (тта) в. жълтица.

Желѣзарство (тто) който се занимава да произвежда и да продава желѣзо.

Желтичка (тта) в. жълтичка.

Желтичен, а, о, и (чт) множественна желтични сума тс 9-10 р. 37

Желѣзарски, а, о, — и (чт)

Желтичк (чт) в. жълтичк.

Желѣзина (тта) в. желѣзѝ и желѣзарин. Р. С. 28.

Желѣзка (тта) в. в'дума тта лъжка. тк. 47.

Желѣзник (тогрѣшено име на Стара Загора, что тогрѣвавало ивкога вмѣсто Ески-Загра.

Желѣзна село в'Берковичка околия

Желѣзница (тта) желѣзний пѣтъ

Желѣзници село в'Софийска околия

Желѣзо (тто) найтотрѣвливий метал. Желѣзото се ковеше. 2) взема се и в'ед. брой за желѣзо, оковит: тта. по-скоро. 3) ковано во желѣзо. м. 412. 3) ко-тве, котка, якор. и слѣд четири дни въ ръце желѣзо в'темза. р. А. 10.

Греко име соб. мъж.

Грека име соб. жен.

Греѐ — мо ~~име соб. мъж.~~

Грека-ня, име собст. жен.

Гремн, а, о, — и (чт) на грема.

Грема (тта) в. грила (Достат)

Гремен сел. Кюстендилска околия в Софийско

Гремес име собст. мъж.

Греѐ, мо, им. собст. мъж.

Гремен, а, о, — и (чт) в. Зелен. тръгн. В. Кн.

Гремна (тта) тоже що гремен в'1-то значение. дъгел. теме. В. Кн.

Граба, болвеч в'гърлото. Тане сум ти майка, тиуку сум ти грема, грема во гърло. м. 266.

Гремник (чт) горкий, клетник, злочестник: Си овчаре вечарало, гремник ~~то~~ово не вечарат. м. 209.

Греловит, а, о, — и (чт) що е що греловит. Сѣка вечер ми исѣва по едно пиърдъ греловита тъ-сен. Ст. 20

Желтеникъв, а, о, — и (чт)

Желѣза (тта) мн. ч. 1) желѣзнитѣ земеделчески орѫдия. 2) окови, вериги, синджири на човѣка. тръгнали по'в'желѣза

Желѣзарня (тта) фабрика желѣзни издѣлия.

Желтъ дм. желка, ~~тта~~ в. желка. Сенок.

Желт, а, о, — и (чт) Земали желтъ желтици. 4. 310.

Желтица (тта) в. желт.

Желѣзко им. собст. мъж.

Желѣзни руди.